

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 193/24
29.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић председника већа, Драгана Ћесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником Снежаном Доганџић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевић Велибора и браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду К.бр. 682/22 од 29.11.2023. године, након одржане јавне седнице већа у смислу члана 447 ЗКП, дана 29.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевића Велибора и браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава, а пресуда Другог основног суда у Београду К.бр. 682/22 од 29.11.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр. 682/22 од 29.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ и једног кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ, за која му суд применом напред наведених законских одредби и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ претходно утврђује -за свако појединачно кривично дело из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од по 2 (две) године, -за кривично дело из члана 194 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па суд окривљеног применом одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 60 КЗ осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године.

Обавезује се окривљени да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити донето посебно решење, као и да на име паушала плати суду износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Вујошевић Велибор, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновну одлуку или пресуду преиначи тако што ће у смислу члана 447 став 2 ЗКП одржати претрес пред другостепеним већем, те да браниоце окривљеног позове на седницу другостепеног већа,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јеремић Мирослав, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду у складу са чланом 447 став 2 ЗКП одреди претрес пред другостепеним већем, на који ће позвати браниоце и окривљеног, те да потом укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи првостепену пресуду на начин што ће донети ослобађајућу пресуду јер није доказано да је окривљени учинио дела која му се стављају на терет.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 208/24 од 21.02.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевић Велибора и браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава и потврди пресуду Другог основног суда у Београду К.бр. 682/22 од 20.11.2023. године.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Вујошевић Велибора и адвоката Јеремић Мирослава, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, а имајући у виду и мишљење јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да су разлози о чињеницама који су били предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни, па због тога није ни могуће испитати законитост пресуде, а разлог

за нејасноће и противречност разлога о чињеницама лежи у погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и одбијању извођења предложених доказа.

Међутим, Апелациони суд у Београду изнете жалбене наводе оцењује неоснованим, јер је по налажењу овога суда, противно наводима у жалби, изречена пресуда је јасна и разумљива и садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, од којих зависи правилна примена закона и одлуке у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности ни међусобне ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку, заснивајући пресуду на доказима који су у свему изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Такође се жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевић Велибора, којима се указује да је првостепени суд повредио право на одбрану јер су сви његови доказни предлози одбијени без икаквог образложења, истичући да је на главном претресу одржаном дана 09. децембра 2022. године предложено саслушање родитеља окривљеног ББ и ВВ на околност свих догађаја наведених у оптужници, али је суд тај предлог одбио тек на последњем главном претресу дана 29. новембра 2023. године, без да је при том или у побијаној пресуди образложио из ког разлога је одбио да саслуша лица која помињу сви учесници поступка, а који доказни предлог је био једини доказни предлог окривљеног, од стране Апелационог суда у Београду оцењују као неосновани, обзиром да по оцени овога суда ова чињеница није од значаја и утицаја на законито и правилно доношење пресуде, обзиром да су искази сведока оштећених, малолетне деце ГГ и ДД, сагласне у погледу одлучних чињеница са исказом мајке ЂЂ.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевић Велибора, побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања и указује да суд погрешно утврђује чињенично стање у погледу понашања окривљеног у периоду од 2020. године до новембра 2021. године, да се исти дрско и безобзирно понашао и претио да ће напасти на живот и тело чланова своје породице, оштећене малолетне деце ГГ и ДД, те да у наведеном периоду окривљени није ни једним својим поступком примењивао физичко насиље према малолетној деци ГГ и ДД. Жалбом се оспорава исказ малолетног сина окривљеног ГГ и истиче да његовом исказу првостепени суд даје веру, те да се он једини изјашњава да га је окривљени АА тукао у периоду од 2020. до новембра 2021. године, а што нису потврдиле у својим исказима оштећене супруга ЂЂ, нити малолетна ћерка ДД, те се стога, по ставу браниоца, не може са сигурношћу прихватити исказ оштећеног малолетног сина ГГ, а да се без икаквог објашњења од стране суда одбије сведочење окривљеног АА који негира да је било физичког насиља. Стога је, по ставу браниоца, погрешан закључак првостепеног суда да је окривљени АА претио да ће напасти на живот и тело чланова своје породице, односно примењивао насиље према оштећенима, малолетној деци ГГ и ДД у периоду од 2020. до новембра 2021. године. Такође се жалбом истиче да ни једним доказом није утврђено да је окривљени АА уцењивао оштећеног малолетног сина ГГ да обавља физичке послове и да је примењивао силу, што је окривљени негирао у току поступка, а оштећена ЂЂ и малолетна ћерка ДД нису ни једним својим исказом потврдиле, осим што се оштећени малолетни син ГГ изјашњавао да га је отац уцењивао и примењивао силу, али није јасно описао на који начин га је уцењивао и примењивао силу.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава, побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања и указује да у изреци побијане пресуде суд нетачно наводи број деце окривљеног, који има четворо деце, те да уопште не утврђује где се приликом извршења наводних кривичних дела у породици ... налазило треће, најмлађе дете, малолетни ЕЕ и да ли је и какве последице на њега произвело понашање окривљеног. Такође се истиче да суд није правилно утврдио чињенично стање јер није утврдио ни у ком периоду се радња извршења кривичног дела која се окривљеном ставља на терет догодила, већ се само наводи период од 2020. године до новембра 2021. године, те да из овако постављеног описа радње кривичног дела произилази да је окривљени дело вршио од 01. јануара 2020. године па све до 30. новембра 2021. године, што није у сагласности са исказима оштећених, окривљеног, нити са другим изведеним доказима у поступку, те одбрана сматра да се никако не може прихватити временски непрецизно одређена радња кривичног дела онако како је иста описана у ожалбеној пресуди. Одбрана даље указује на контрадикторности у исказима оштећене током истраге и на главном претресу, истичући да је током истраге оштећена ЋЋ изјавила како је окривљени породичну заједницу напустио током јула 2020. године, а да се догађај када се покварио бојлер десио 05. јула 2021. године, да би касније током главног претреса објашњавала како се квар у котларници десио у мају или априлу, али да се сећа да је и даље била грејна сезона, те да је и поред очигледних непрецизности и то не само у временском оквиру када су се наведени догађаји дешавали, већ и у томе да ли је по позиву окривљени дошао у кућу да поправи бојлер који је процурео или котао у котларници, суд без детаљног објашњења и утврђивања свих чињеница поклонио веру исказу оштећене, потпуно занемарујући наведене контрадикторности у исказима. Такође се истиче да су искази оба детета ГГ и ДД у деловима потпуно синхронизовани са исказима мајке ЋЋ, а такође су код истих, као и у исказу оштећене, видљиве промене у временским и просторним објашњењима догађаја којима су наводно присуствовали, а такође се у њиховим исказима из истраге, а посебно касније на главном претресу, јављају једнака одступања и у једном и у другом исказу у односу на то где је стављен пиштољ који је окривљени донео у кућу, на кревет, јакну или кухињски елемент. Такође се указује да је суд непотпуно утврдио и чињенично стање у погледу временског интервала када је малолетни ГГ помагао оцу око извођења водоинсталатерских радова, што је важно јер су искази свих учесника различити, а најважнији се односе ипак на то да ли је то било у време држања непосредне наставе или за време држања наставе преко интернета, те иако су искази свих били различити, тужилаштво не предлаже, а ни суд сам не одређује прибављање доказа од стране школе да ли је малолетни ГГ одсуствовао из школе или није, да ли су му били оправдани часови, да ли је након тих помагања у извођењу радова постигао слабије резултате у школи или није, а све је ово од утицаја на квалификацију тих радњи, а суд ове чињенице није ни покушао да утврди. Даље се указује да су разлози наведени у образложењу ожалбене пресуде на страни 14. као разлози због којих суд није поверовао одбрани окривљеног, потпуно нејасни и противречни и пре свега неразумљиви, те је став браниоца, да је суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, односно да је, како је одбрана и предлагала, саслушала родитеље окривљеног, могао би тачно да утврди да ли је, ко је, када и на који начин оштећеном ГГ рекао да ће живети испод моста, те се у складу са изнетим никако не може прихватити став суда да окривљени приписује другим лицима своје речи, јер исто у току поступка није доказано.

Међутим, насупротив овим жалбеним наводима бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду као другостепени налази да је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених доказа и то одбране окривљеног АА, исказа оштећених ЂЂ, ГГ и ДД, судског вештака Гордане Ковач Гавриловић, те изведених писмених доказа, све одлучне чињенице довољно расветлио и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак дао довољне, јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени, а који се жалбеним наводима бранилаца окривљеног не доводе у сумњу.

Пре свега, првостепени суд је ценећи доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање ближе описано у изреци првостепене пресуде. Овакво чињенично стање првостепени суд је, по налажењу Апелационог суда у Београду као другостепеног, правилно и на несумњив начин утврдио на основу исказа сведока оштећених ЂЂ, ГГ и ДД, а чије исказе је суд правилно прихватио као јасне, објективне, искрене и међусобно сагласне у погледу одлучних чињеница, имајући при томе у виду да су се оштећени појединачно изјашњавали о чињеницама које су лично видели и доживели, с тим што су у погледу одређених чињеница њихови искази сагласни уколико су заједнички били очевидци догађаја, да се оштећена ЂЂ изјашњавала да су јој чињенице о претњама и увредама које је окривљени саопштавао деци телефоном познате јер су јој деца саопштила, у које наводе је правилно првостепени суд поверовао, а такође се ови сведоци изјашњавају о другим догађајима који нису били предмет оптужења, али на идентичан начин, тако што малолетна ДД наводи да је отац раније тукао ГГ због неких пара, оштећена ЂЂ да је окривљени тукао ГГ тако да се овај умокрио, о чему говори и малолетни ГГ, а такође се ови сведоци на идентичан начин изјашњавају и због чега су напустили кућу у којој су живели, наводећи да им је супруг, односно отац или деда најпре искључио воду, па се мама “на дивље прикључила”, а потом јер им је била искључена струја, а како је то било крајем новембра, нису имали грејање у кући. Такође, правилно првостепени суд закључује да су и у другим сегментима искази ових сведока јасни, при чему свако од ових сведока, посебно малолетни, својим речима и према свом календарском узрасту описују догађаје како је окривљени за ЂЂ говорио да је курва, да неће да потраје, да ће носити још једну инсулинску пумпу, да ће је иселити, односно малолетни ГГ како је обављао водоинсталатерске радове, како је отац саопштавао да ће убити мајку ЂЂ, а њему да неће бити нико и ништа у животу и да ће живети испод моста, да ће ако се иселе доћи и просути мајку, а такође се идентично изјашњавају и о догађају када је окривљени говорио ЂЂ да је курва, да ће је поломити, пребити, убити, па је гађао конзервом пива и погодио у десну бутину. Стога је правилно првостепени суд, посебно имајући у виду налаз вештака Гордане Ковач Гавриловић, из кога произилази да су код малолетних сведока функције опажања, памћења и репродукције очуване, да нису регистроване склоности ка конфабулацијама, фалсификатима сећања, измишљања и лажног представљања ствари и догађаја на патолошкој основи, прихватио исказе малолетних сведока оштећених и оштећене ЂЂ у потпуности.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд прихватио исказ сведока оштећене ЂЂ, која се у погледу догађаја када ју је окривљени гађао конзервом

пива није прецизно изјаснила о датуму, јер је током истраге навела да се ради о датуму 05.07.2021. године, док је на главном претресу навела да је у питању био крај априла или почетак маја те године, што она зна, јер се још увек укључивало грејање (бојлер, односно котао за грејање), али је правилно нашао да ова непрецизност није утицала да њеном исказу не поверује, јер је оштећена прецизно навела да се догађај када ју је окривљени гађао конзервом пива десио у време док је још трајало грејање, а из извештаја ПС Гроцка, који је суд правилно прихватио, је утврђено да су полицијски службеници ове ПС управо 30.03.2021. године интервенисали по пријави ЋЋ, а при чему је АА изречена хитна мера од стране полицијских службеника, те је правилно првостепени суд закључио да управо ова непрецизност за суд говори у прилог истинитости исказа оштећене ЋЋ, имајући у виду бројност догађаја у породици ..., јер није очекивано да оштећена сваки од догађаја, насиља или претње бележи да би се пред судом прецизно изјаснила, а такође и сам окривљени не негира да се десио догађај са конзервом пива, али негира да је ЋЋ гађао, наводећи да је конзерву пива бацио само због љутње.

Првостепени суд је, имајући у виду исказе малолетних оштећених из којих произилази да су се оштећени, иако је у питању њихов отац, изјашњавали да су их догађаји узнемиравали, да су били у страху да отац не науди мајци, малолетни ГГ наводи да никада није знао шта ће отац да уради, па се осећао несигурно, осећао се несрећним и немоћним, а малолетна ДД, која је током давања исказа и плакала, навела је да се плашила за мајку, посебно у догађају када је отац најпре претио да ће доћи и просути мајку, а потом дошао у кућу па извадио пиштољ и ставио га на кревет (што иначе не чини, већ га је држао на кухињским елементима), говорећи да нема где да га спусти, што је све утицало на страх малолетне оштећене ДД, правилно закључио да су наведене радње окривљеног у односу на оштећену ЋЋ, оштећену ДД и оштећеног ГГ, дрско и безобзирно понашање и претња да ће напасти на живот и тело наведених оштећених, а којим радњама је угрожено душевно стање малолетног ГГ и малолетне ДД, а такође, да је угрожено душевно стање малолетног ГГ и малолетне ДД, правилно је првостепени суд утврдио и из налаза судског вештака Гордане Ковач Гавриловић, из кога произлази да је радњама окривљеног код оштећених изазвана стресогена ситуација, праћена високом емоционалном тензијом, страхом и високим нивоом анксизоности, што је све имало за последицу емоционалну дистанцираност малолетних оштећених од оца и потребом за сепарацијом од оца.

Тakoђе је првостепени суд правилно закључио да из исказа оштећених ЋЋ, ДД и ГГ, произилази да је окривљени претио нападом на живот и тело супруге ЋЋ и угрозио њен телесни интегритет и то тако што је и њој претио да ће је поломити, пребити, убити и да ће видети, а такође и деци ДД и ГГ је упућивао претње да ће доћи и просути мајку, да иста неће да потраје и слично.

Када се имају у виду овакви искази оштећених испитаних у својству сведока, који су јасно и прецизно, са пуно детаља описали које радње је окривљени у конкретном случају предузео, то је правилно првостепени суд нашао да је одбрана окривљеног да није извршио предметна кривична дела у потпуности оповргнута исказима сведока оштећених, чије исказе је суд правилно прихватио.

Стога, супротно жалбеним наводима, првостепени суд правилно није прихватио

одбрану окривљеног, правилно налазећи да је иста нелогична и да је дата у циљу избегавања кривице, и за неприхватање одбране окривљеног првостепени суд је у образложењу пресуде на страни 14. дао јасне и аргументоване разлоге, правилно налазећи да је наведена одбрана у супротности са исказима сведока оштећених, да у својој одбрани окривљени одређене радње приписује другим лицима (нпр. да је деда ГГ рекао да ће живети испод моста када га је извадио из куће), а такође имајући у виду и нелогичности које је окривљени изнео у својој одбрани.

Правилно је првостепени суд прихватио психолошку експертизу комисије вештака, као и налаз и мишљење судског вештака др Гордане Ковач Гавриловић, налазећи да су исти дати стручно, објективно и непристрасно, након прегледа окривљеног и обављеног психолошког интервјуа са малолетним оштећенима, а на ове налазе нико од странака у поступку није имао примедби.

На основу правилно оцењених доказа, првостепени суд је несумњиво утврдио да је окривљени АА у периоду од 2020. године до новембра 2021. године у месту ближе описаном у изреци пресуде, дрским и безобзирним понашањем и претњом да ће напасти на живот и тело чланова своје породице, оштећених супруге ЂЂ, ћерке малолетне ДД и сина малолетног ГГ и применом насиља према оштећеној ЂЂ, угрожавао душевно стање малолетног ГГ и малолетне ДД, као и спокојство и телесни интегритет оштећене ЂЂ, а на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, чиме је код малолетног ГГ и малолетне ДД изазвао стресогене ситуације праћене високим емоционалном тензијом, страхом и високим нивоом анксиозности, а што је све за последицу имало емоционалну дистанцираност од оца и потребу са сепарацијом, те стога овај суд налази да је првостепени суд документовано образложио зашто је на основу постојећих доказа дошао до закључка да је окривљени поступањем на већ описани начин, предузео противправне радње за које га је огласио кривим.

Првостепени суд је на напред утврђено чињенично стање у образложењу пресуде дао јасне и недвосмислене разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће и које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени, те је Апелациони суд у Београду жалбене наводе бранилаца окривљеног, којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање, оценио као неосноване.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у кривичноправним радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва законска како субјективна тако и објективна обележја два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, учињених једно на штету ћерке малолетне ДД, а једно на штету сина малолетног ГГ и једног кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ, учињеног на штету супруге оштећене ЂЂ, за која дела га је првостепени суд огласио кривим. Стога се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава, којима се побија првостепена пресуда због повреде кривичног закона, од стране Апелационог суда у Београду оцењују као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд за своју одлуку у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Вујошевић Велибора, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да је казна затвора од 3 (три) године престрого дата јер би се сврха кажњавања могла постићи и блажом казном, а да треба имати у виду да окривљени АА има обавезу издржавања и васпитавања деце из првог брака, као и околност да је у међувремену ступио у нови брак и да са садашњом супругом има бебу од неколико месеци, а такође је окривљени ушао у нову брачну заједницу коју одликују добри односи супружника усмерени на чување и васпитавање скоро рођене бебе, тако да би другостепени суд морао да узме у обзир ове околности као нарочито олакшавајуће, а које указују на то да се ублаженом казном може постићи сврха кажњавања, те узимајући у обзир и друге олакшавајуће околности на страни окривљеног, односно да исти није осуђиван, да је запослен и да се издржава властитим радом од којег зависи издржавање деце из првог и садашњег брака, да је био у стању смањене урачунљивости у критичном периоду, став браниоца је да би наведене околности другостепени суд требало да цени као услове за ублажавање казне и окривљеном ублажи казну у границама из члана 57 КЗ.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јеремић Мирослава, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да је казна затвора превисоко одмерена, те да је првостепени суд пропустио да као олакшавајуће околности узме у обзир и чињеницу да је окривљени отац четворо малолетне деце, да за сво четворо деце има законску обавезу издржавања, да је у међувремену закључио нови брак, те да је најмлађе дете беба од свега неколико месеци. Истиче се да се издржања окривљеног никако не може извући закључак да се исти не каје или да нема емпатију према својој деци, као и да концентрација на неке догађаје или чуђења на налаз и мишљење судског вештака, никако не могу бити околности које су подобне да би се цениле као отежавајуће околности. Одбрана сматра да је суд престрого одмерио казну на коју је осудио окривљеног, те да се сврха кажњавања могла постићи изрицањем блаже казне, а све у границама ублажавања казне у складу са чланом 57 КЗ.

Насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду као другостепени налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да врста кривичне санкције буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена и истима је дао одговарајући значај. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног првостепени суд је ценио чињеницу да окривљени није осуђиван, да је запослен и да се издржава властитим радом, као и да је у време извршења кривичних дела био у стању смањене урачунљивости, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд ценио потпуни изостанак кајања на страни окривљеног, јер иако је право окривљеног да негира или умањује кривицу, окривљени није показао ни најмање емпатије за своју децу, а у завршној речи истицао је да је оштећена ЂЂ манипулатор и уопште се концентрисао на неке друге догађаје, односно на своје неприхватање (у виду чуђења) налаза вештака који је вештачио ДД и ГГ. Првостепени суд је, имајући у виду побројане олакшавајуће и отежавајуће околности, правилно окривљеном претходно утврдио за свако појединачно кривично дело из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од по 2 (две) године, а за кривично дело из члана 194 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и окривљеног применом одредби чланова

42, 45 и 60 КЗ, правилно за извршена кривична дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, за шта је у образложењу пресуде првостепени суд дао јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени.

По налажењу Апелационог суда у Београду, а имајући у виду тежину учињених кривичних дела, степен кривице окривљеног, као и околности под којима су предметна кривична дела извршена, управо изреченом казном затвора ће се у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврха кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Супротно жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду као другостепени, налази да је правилно првостепени суд донео одлуку о трошковима кривичног поступка, за који закључак је дао разлоге на страни 15. и 16. образложења пресуде, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са напред наведених разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Снежана Доганџић,с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић